

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

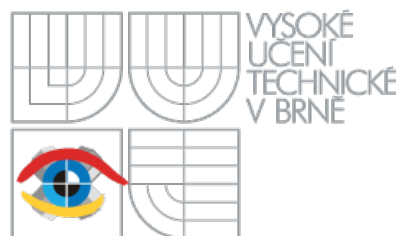
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR SOCHAŘSTVÍ 1
STUDIO SCULPTURE 1

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

MIMO VYMEZENÍ

OUTSIDE THE LIMIT

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

MARKÉTA SCHIFFNEDEROVÁ

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

prof. akad. soch. MICHAL GABRIEL

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

MgA. TOMÁŠ HLAVINA

BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

K obhajobě byl předložen prostorový objekt (složený z 8 segmentů)

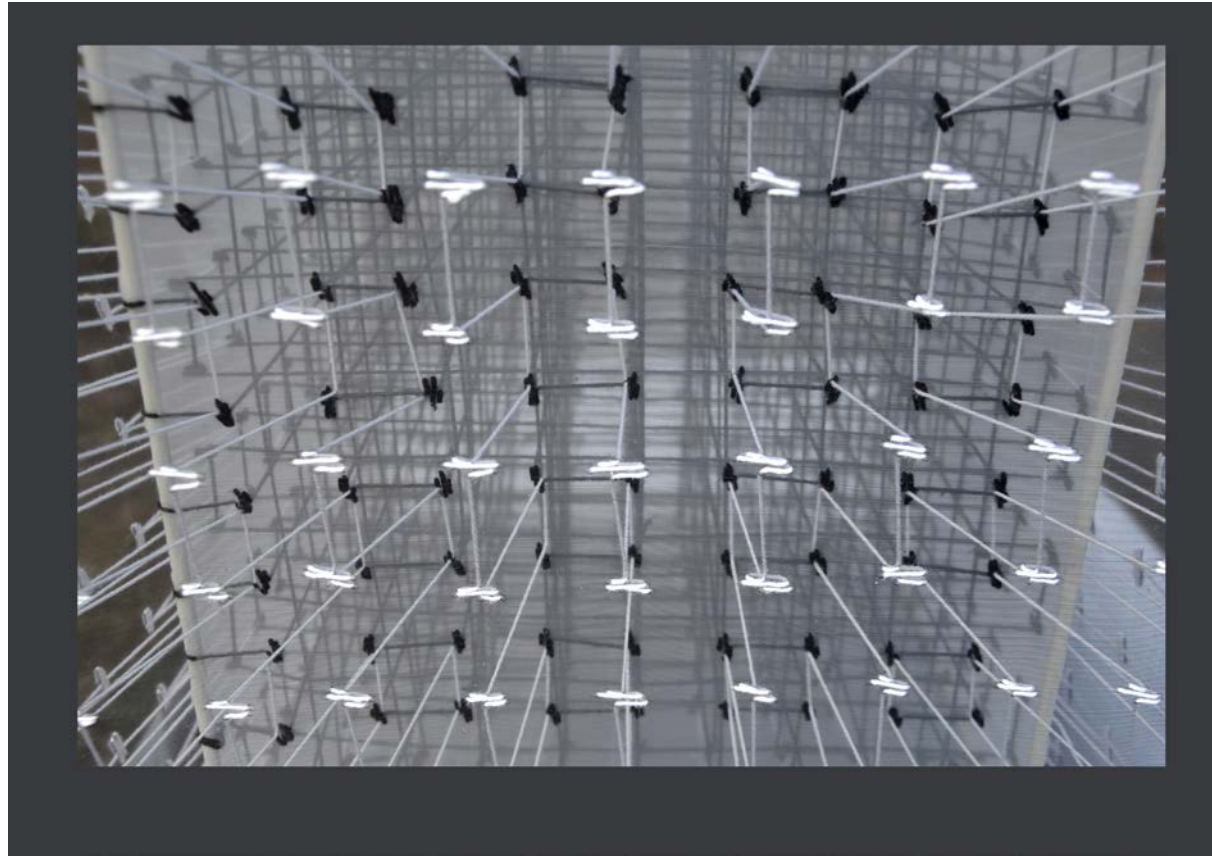
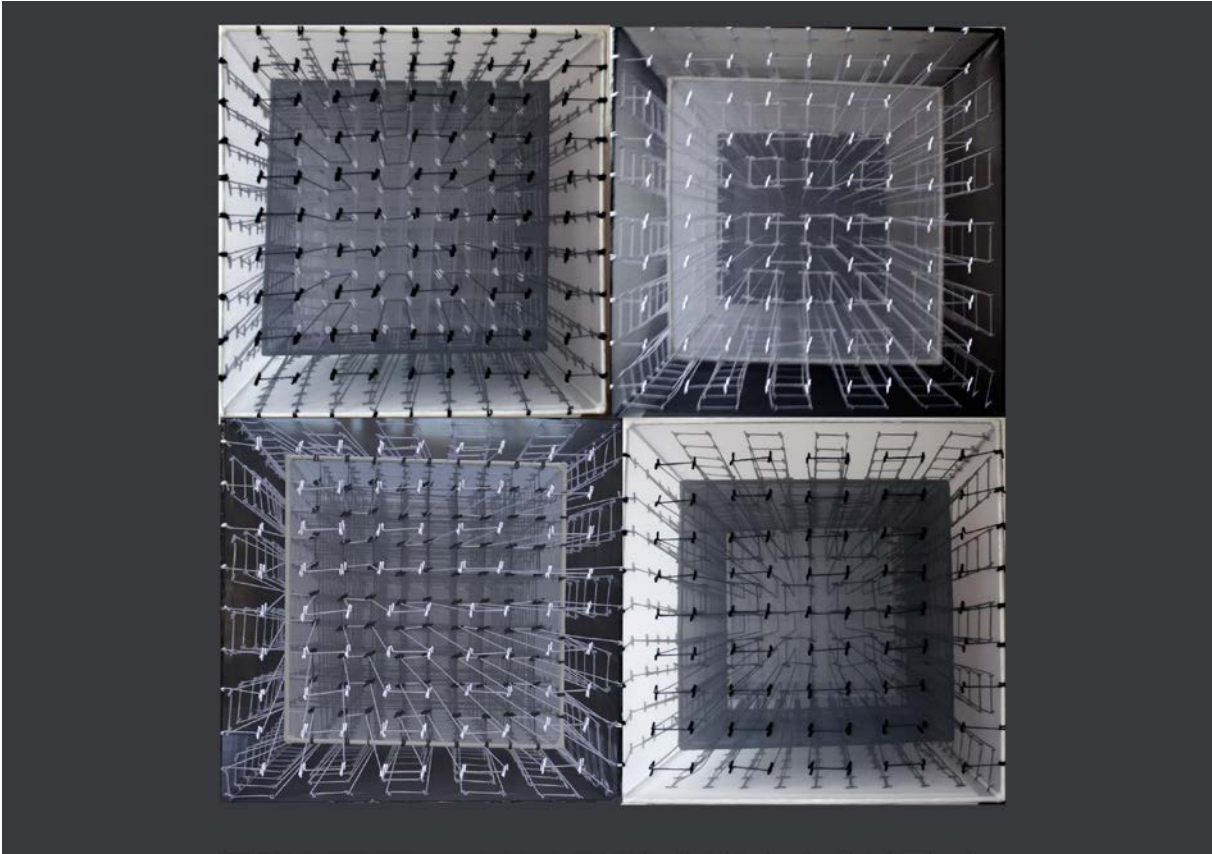
-každý segment je z barevného monofilu, železa a bavlnky, 40x40x40 cm

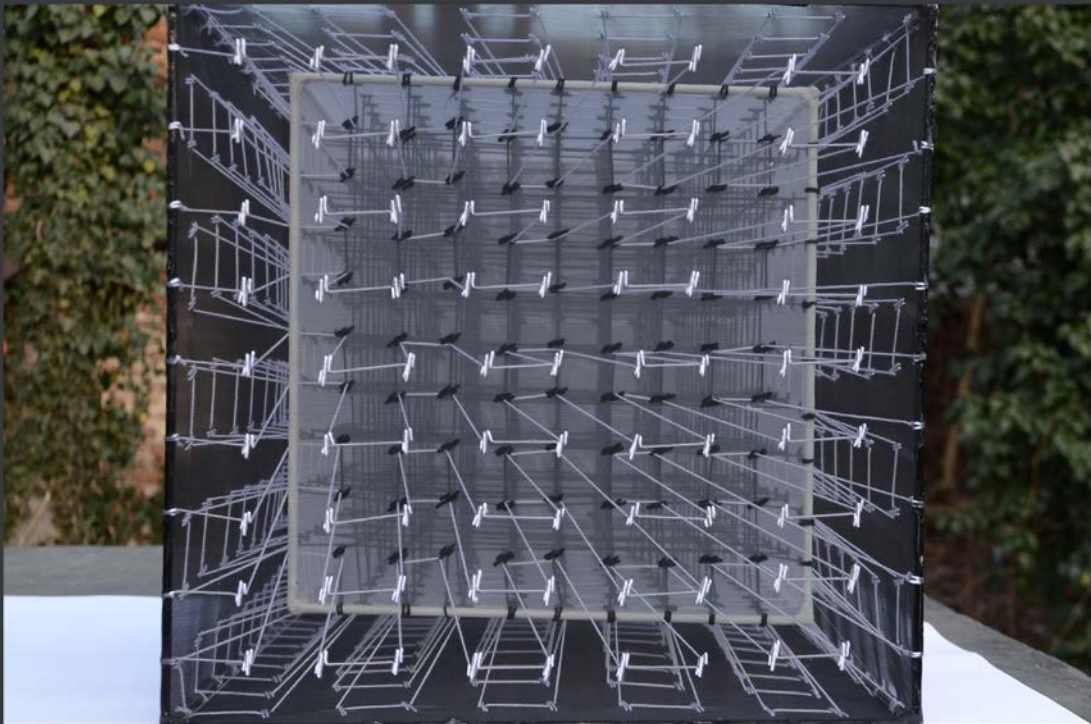
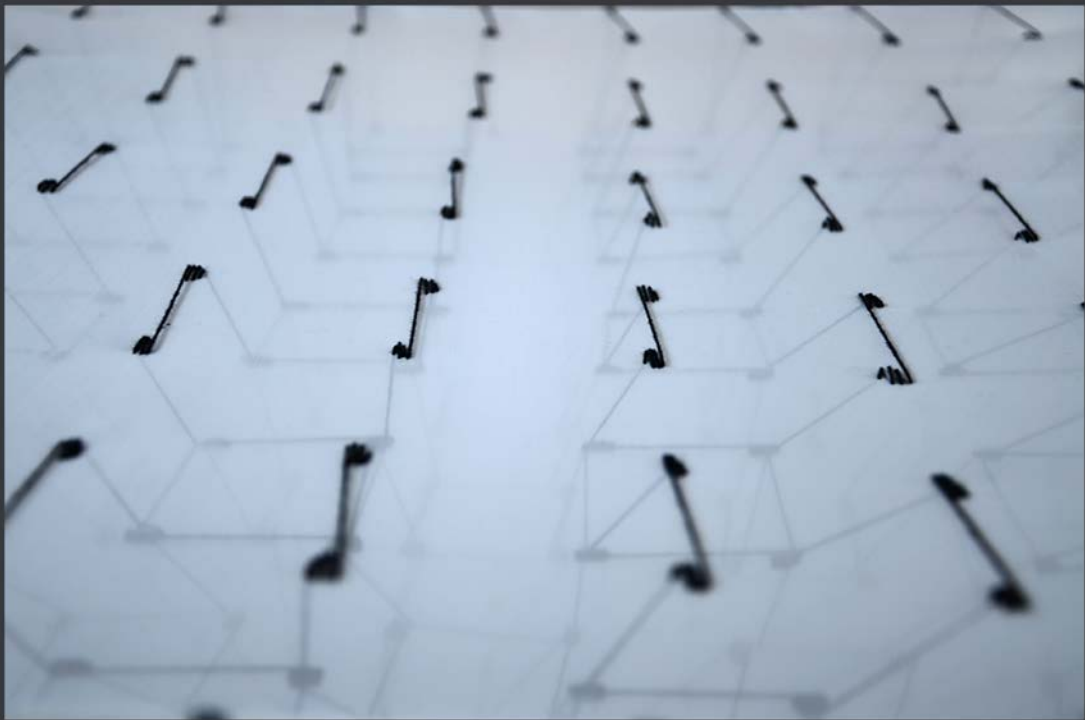
- celková velikost objektu závisí na instalaci v daném prostoru, předpokládaná velikost je 200x160x160 cm

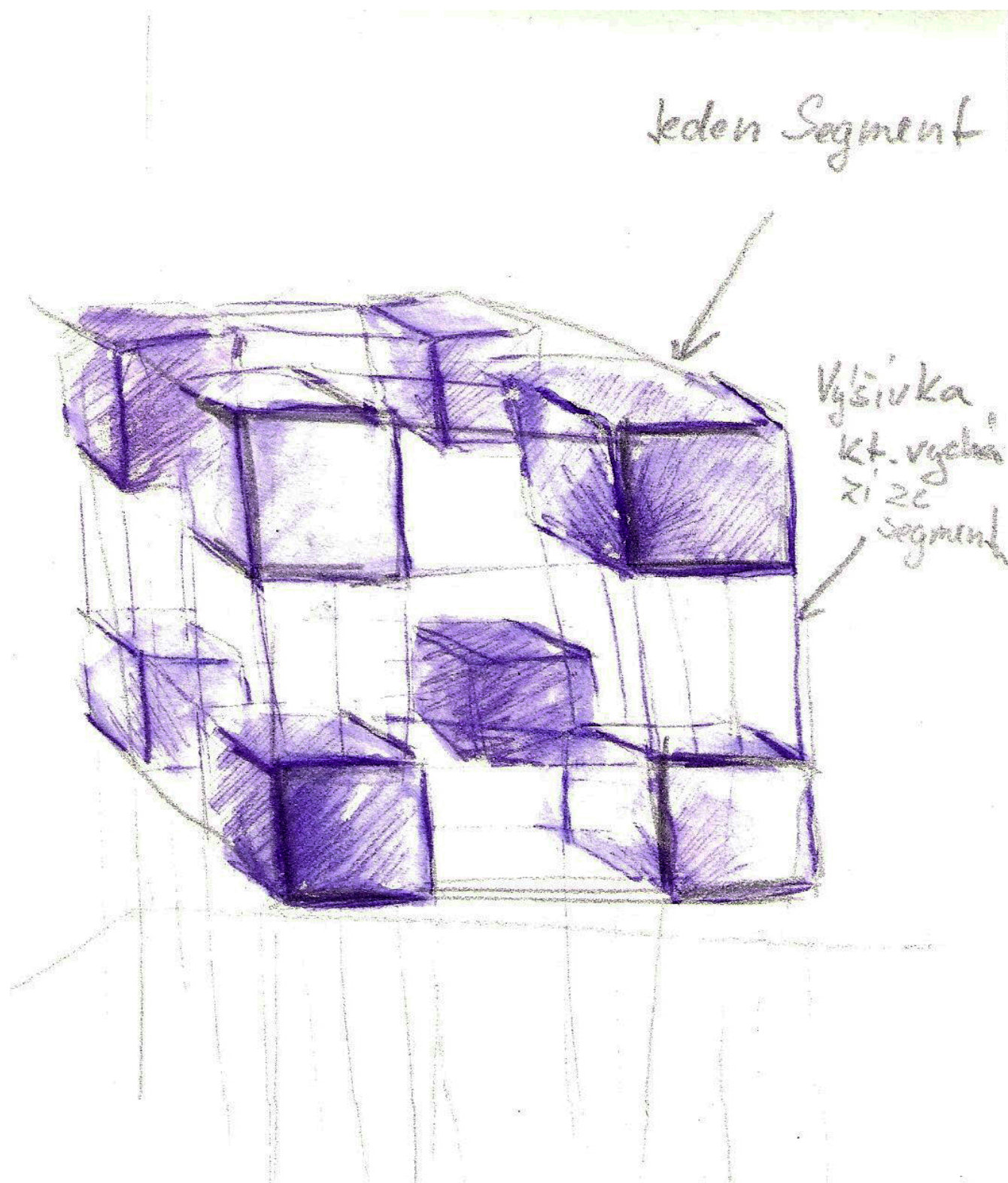
- tato práce byla vytvořena v roce 2014/2015

- přiložené fotografie jsou pouze orientační, dokumentaci konečného vzhledu objektu dodám podle pokynů děkana do 10 dnů po obhajobách

Skica instalace

Textová část:

Mimo vymezení

Jako mou bakalářskou práci jsem se rozhodla vytvořit prostorový objekt tvořený z několika segmentů. Hlavním tématem mé práce je minimalizace kresebného projevu převedeného do prostoru a optická hra s perspektivou. Zároveň se věnuji křehkosti a pomíjivosti materiálu, prolnutím tvaru, jeho násobení a vepsání v sobě samém. Je zvolena celková černo-bílá barevnost, tak aby připomínala pozadí obyčejného papíru, na kterém jsou běžně kresby prováděny. Bavlnku pak lze chápat jako jednotlivé tahy rukou, které se teprve až v prostoru propojují. Výšivku sama vnímám jako určitou nostalgickou vzpomínku na své dětství, kdy jsem velmi ráda trávila čas ručními pracemi a tudíž i vyšíváním. Tímto tématem navazuji na svou předchozí práci s názvem „4“, ale tato práce by se dala chápat spíše jako výzkum či pokus k právě prezentovanému objektu. Mým záměrem bylo vytvořit sochu, která by byla nestálá a proměnlivá v čase. Tohoto dosahuji tím, že volím velmi netypický materiál pro sochu a to látku- monofil. Ze začátku jsem chtěla vytvořit jeden velký stálý objekt, ale postupem času jsem se rozhodla pro objekt složený z několika segmentů, abych tak umocnila pocit proměnlivosti a nestálosti. Toto mi umožňuje obměňovat celkový vzhled objektu a vytvořit tak jakýsi druh site-specific pro každou možnou instalaci. Mohu tak reagovat na prostor, ve kterém se objekt nachází, a zároveň objekt mohu stále doplňovat o další segmenty. Proto nikdy není vzhled této sochy konečný. Tento způsob tvorby volím protože, chci poukázat na proměnlivost času a na to že žádné rozhodnutí není konečné. Abych vyjádřila svou myšlenku co nejjasněji, volím co nejjednodušší formu. A to formu několika krychlí, protože právě tento tvar je ze všech stran stejný a jednotlivé plochy umožňují si celou „kresbu“ představit opět v ploše. I když mé práci nacházím sama spoustu osobních postřehů a souvislostí, právě jednoduchá abstraktní forma celého objektu dává divákovi prostor pro jeho vlastní fantazii. Lze vstoupit mezi jednotlivé segmenty, divák se tak stává součástí celého objektu a lze ho chápat jako jeho živou složkou.

Názvem Mimo vymezení, chci podtrhnout celý vzhled objektu, kterému je vymezen určitý prostor a je zde přesný řád výšivky, jenž se stále opakuje matematickou řadou. Zároveň jsou zde jemné detaily, které z tohoto řádu vystupují, a každý segment v tomto objektu je svým vlastním originálem.

Dalo by se říci, že mou úplně první inspirací pro moji sochu byly malby od Paula Jenkinse, fascinace jeho lavírovanou malbou mě přivedla na myšlenku, že to čeho lze dosáhnout v malbě postupným vrstvením barev tak aby se obraz dostával do prostoru, by šlo využít i v soše. Vytvářím tak jakousi iluzi prostoru v prostoru. Jako dalším inspiračním zdrojem byli fotografie Michala Macků, který ve své tvorbě využívá taktéž překrývání jednotlivých vrstev, a tudíž manipuluje s prostorem. Jeho tvorba mě utvrdila hlavně v tom, že moje představy pro sochu nejsou technicky nereálné a že lze vytvořit objekt se všemi požadavky, které na něj kladu tak aby fungoval. Můj objekt také lze srovnat s tvorbou minimalistů, ze kterých je mi asi nejbližší Sol LeWitt. Určitý druh kresby v prostoru taktéž tvoří ve své tvorbě Karel Malich. Po dokončení několika segmentů mi některé z nich začali výrazně připomínat slavný obraz od Kazimira Maleviče, Černý čtverec. I když jsem si vědoma děl mnoha umělců, které by bylo s to srovnat s mojí tvorbou, je pro mne nejdůležitější nacházet vlastní cestu a způsob vyjadřování. Proto i mnohé historické souvislosti záměrně opomímám, a možná i trochu sobecky obracím pozornost na sebe samu.